

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátkou JUDr. Irenou Strakovou
sídlem Karlovo náměstí 287/18, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2021, č. j.: OAM-3/ZA-ZA11-K03-2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2021, č. j.: OAM-3/ZA-ZA11-K03-2020, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že nebylo zohledněno vyvraždění celé jeho rodiny, ve věci bylo vycházeno z domněnek, nikoliv důkazů, žalovaný neprojevilo dostatečné pochopení pro situaci žadatelů o mezinárodní ochranu, důvody pro udělení mezinárodní ochrany splňuje, obává se pronásledování ze strany nezjištěných osob, rozhodnutí je nicotné, neboť důkazy podal ten, kdo na místě sám nebyl, nicotnost vyplývá i z jiných okolností, doklad o smrti rodičů by bylo složité získat, nebyly vzaty v úvahu všechny rozhodné skutečnosti, některé zásahy do soukromého a rodinného života mohou být relevantní ve vztahu k doplňkové ochraně, žádost nebyla účelová, porušena byla jeho práva ve smyslu ustanovení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), žalovaný se omezil na označení žádosti za účelovou, jsou u něj přítomny humanitární důvody, vnitřně přesídlit nemůže, incidenty z minulosti indikují jeho pronásledování do budoucna, jeho situace nebyla posouzena pečlivě, ohroženy jsou jednota jeho rodiny i zdravý vývoj dosud nezletilých dětí.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Žaloba je vágní, není zjevné, jak by se k ní měl věcně vyjádřit, napadené rozhodnutí není založeno na domněnkách, situace byla objektivně posouzena, napadené rozhodnutí je detailní, konkrétní, věcné, veškeré závěry jsou založeny na zprávách o zemi původu, výpovědi žalobce byly zjevně nepravdivé. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti ze dne 7. 1. 2020 uvedl, že je národnosti Igbo, mluví anglicky a jazykem Igbo, je katolík, o politiku se zajímá, ale neangažuje se v ní, je ženatý, X. dítě, vlast opustil roku 2004, v České republice měl povolení X., ale policie jej zrušila, o mezinárodní ochranu dosud žádal roku 2004, má bolesti X., užívá na to léky, užívá i lék na X., u lékaře byl X. naposledy před měsícem, o mezinárodní ochranu žádá, protože měl roku 2004 potíže s muslimy, kteří se nyní jmenují Boko Haram, hledali ho, zabili celou jejich rodinu a vypálili jim dům, od té doby se nemůže vrátit do Nigérie, potíží je i jeho jméno, taková jména mají lidé bojující v Biafře, proto jej stále hledají a nemůže se vrátit.
 6. Během pohovoru vedeného dne 7. 1. 2020 žalobce dále uvedl, že demonstruje za nezávislost Biafry, lidé z etnika Igbo jsou stíháni, kvůli činnosti za nezávislost Biafry se ničeho neobává, Nigérii vládne muslimská vláda, nemůže se tam jako příslušník etnika Igbo vrátit, bojí se muslimů, má strach z Boko Haram, o pobyt přišel, protože X.; on i manželka bydlí v jiném pokoji na ubytovně, ale jsou pořád spolu, dceři kupuje vše, co potřebuje, dcera má zařízený domov v X., na víkendy jezdí domů, chodí tam na X., je v X., před pobytem X. ji vídal každý víkend, v roce 2004 mu ve vlasti zabili otce, matku a sestru, před pěti lety mu zabili bratra.
 7. Žalobce je od roku X. ženatý a s manželkou má dceru X. narozenou v X. (oddací list ze dne 7. 9. 2015 a rodný list ze dne 13. 8. 2014).
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

8. Během doplňujícího pohovoru vedeného dne 7. 9. 2020 žalobce sdělil, že mu muslimové vyhrožovali smrtí, proto utekl, následně chtěli po jeho rodině, aby jej vydala, nemohli jej vydat, proto byli členové jeho rodiny zabiti, zabíjeli muslimové, kteří se nyní označují jako Boko Haram, bratra před pěti lety zabili také kvůli tomu, že jej nevydal, prezident země proti Boko Haram nic nedělá; s manželkou spolu nežijí, ale vídají se, s manželkou bydlí i děti, společně se svou ženou má X., přispívá na ně, X., X. děti nyní žijí s matkou, matce dává peníze na jejich výživu a potřeby, X., dětem nakupuje věci, vídává se s nimi, někdy dvakrát či třikrát do týdne, všechny děti chodí k němu domů, děti se před dvěma lety vrátily z X.
9. Podle sdělení Magistrátu města X. ze dne 20. 11. 2020 jsou všechny děti X. u matky, bude se konat soud ohledně X., nyní jsou děti u matky X., matka o ně v rámci možností vzorně pečuje, zajistila jim lékaře i školu, dle sdělení matka dne 20. 11. 2020 uvedla, že otec (žalobce) není s dětmi v žádném kontaktu, výživné nehradí, naposledy jej viděla asi před měsícem a půl v X., manželství mezi nimi trvá, podle předchozích sdělení dětí s nimi žalobce nikdy v kontaktu nebyl, děti tudíž patrně nemají o kontakt s ním zájem.
10. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně zpráva ČTK ze dne 4. 1. 2020, Informace OAMP, Nigérie, Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 3. 7. 2020, Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 29. 5. 2020, Informace OAMP, Nigérie, Boko Haram – všeobecný přehled ze dne 9. 10. 2020, zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 11. 3. 2020 (Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2019) a zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 10. 6. 2020 (Výroční zpráva o svobodě vyznání za rok 2019).
11. Dne 9. 2. 2021 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí. K úkonu se dostavila jeho zástupkyně, pořídila si fotokopii podkladů a vyslovila přání vyjádřit se písemně. V rámci svého vyjádření ze dne 26. 2. 2021 zástupkyně uvedla, že se žalobce z důvodu ohrožení života nemůže vrátit do vlasti, od roku 2004 v zemi původu nebyl ze strachu o život, o důvodnosti obav svědčí i podklady obsažené ve správním spisu, odkázala na své předchozí vyjádření ze dne 18. 9. 2020, podle něž byl žalobce v neustálém kontaktu se svou manželkou a snažil se jí finančně přispívat, celou dobu měl strach z poměrů ve vlasti, obavy se potvrzovaly a prohlubovaly, když se dozvídal o likvidaci celé své rodiny, vždy se choval slušně, závazky plnil řádně a včas, neustále se bojí o život.
12. Dne 10. 3. 2021 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
15. Podle ust. § 2 odst. 7 zákona o azylu *pronásledováním nebo vážnou újmu není, pokud se obava cizince z pronásledování nebo vážné újmy vztahuje pouze na část území státu, jehož státní občanství má, nebo, je-li osobou bez státního občanství, státu jeho posledního Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.*

trvalého bydliště a může-li cizinec bezpečně a oprávněně odcestovat do jiné části státu, do ní vstoupit a v ní se usadit, a pokud s přihlédnutím k situaci v této části státu a k jeho osobní situaci v této části státu a) nemá odůvodněný strach z pronásledování ani nejsou dány důvodné obavy, že by mu zde hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, nebo b) má přístup k účinné ochraně před pronásledováním nebo vážnou újmu.

16. Podle ust. § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje, pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.*
17. Podle ust. čl. 8 odst. 1 Úmluvy *každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence.*
18. Soud předně uvádí, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně zabýval všemi důvody pro udělení mezinárodní ochrany a dostatečně odůvodnil jejich nenaplnění. V případech některých tvrzení shledal žalovaný nevěrohodnost žalobcova azylového příběhu. Obecně postačí, pokud žadatel o mezinárodní ochranu podá věrohodnou výpověď a na žalovaném bude její případné vyvrácení shromážděnými podklady. Předestřený závěr vyplývá též z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), např. druhá právní věta k rozsudku ze dne 21. 12. 2005, č. j.: 6 Azs 235/2004 – 57, uvádí: *„Není povinností žadatele o azyl, aby pronásledování své osoby prokazoval jinými důkazními prostředky než vlastní věrohodnou výpovědí. Je naopak povinností správního orgánu, aby v pochybnostech shromáždil všechny dostupné důkazy, které věrohodnost výpovědi žadatele o azyl vyvracejí či zpochybňují.“* Žalovaný si opatřil relevantní podklady a na jejich základě věrohodnost určitých tvrzení žalobce vyvrátil, což učinil logickým způsobem a za využití dostatečných skutkových zjištění. Neignoroval žalobcova tvrzení o usmrcení členů jeho rodiny, ale vzhledem k žalobci je neshledal relevantními ve vztahu k udělení mezinárodní ochrany; neúspěch azylové žádosti nelze přičítat nedoložení úmrtí rodičů, byla posuzována žalobcova individuální situace. Žádné z žalobcových obav nebyly vyhodnoceny jako azylové důvody ani důvody pro udělení doplňkové ochrany, v čemž soud nenalézá nezákonnost. Žalovaný nevyšel z domněnek, ale opatřil si dostatek adresných a aktuálních zpráv o zemi původu dokládajících poměry v žalobcově vlasti. Žalobce byl podrobně vyslechnut ohledně svých tvrzení, žalovaný jeho azylový příběh následně pečlivě přezkoumal, z jeho postoje a postupu nikterak nevyplývá nezáměr či nepochopení situace žadatelů o mezinárodní ochranu. Napadené rozhodnutí nelze shledat v žádném ohledu nicotné, rozhodoval příslušný správní orgán, z rozhodnutí je zřejmé, jak bylo rozhodnuto, nelze jej označit ani za právně či fakticky neuskutečnitelné. Žalovaný taktéž přihlédl ke všem podstatným skutečnostem a řádně je posoudil.
19. U žalobce nebyly nalezeny humanitární důvody, jež by mohly vést k udělení tzv. humanitárního azylu dle ustanovení § 14 zákona o azylu. Žalobce netrpí závažným onemocněním nebo postižením, nepečuje ani o osobu na něm zcela závislou a Nigérie není ve stavu humanitární katastrofy. Žalovaný odpovídajícím způsobem zkoumal, zda u žalobce existují důvody hodné zvláštního zřetele, dospěl však k negativnímu závěru (vizte s. 11 a 12 napadeného rozhodnutí), s čímž se soud ztotožňuje. Námitka není důvodná.
20. Jde-li o žalobcovo právo na soukromý a rodinný život, nelze zcela rezignovat na otázku, zda mu v něm nebude v jeho vlasti bráněno, tj. zda odepření mezinárodní ochrany ob stojí ve světle tzv. extrateritoriálního účinku čl. 8 Úmluvy. V rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j.: 9 Azs 5/2009 - 65, NSS uvedl: *„Ustanovení čl. 8 Úmluvy neukládá státu všeobecný*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

závazek respektovat volbu dotčených osob ohledně země jejich společného pobytu, resp. napomáhat rozvíjení vztahů mezi nimi. Při stanovení rozsahu povinností státu je v tomto směru nutno zvážit okolnosti konkrétního případu (...) a v této souvislosti štrasburský soud bere v úvahu mimo jiné i případné extrateritoriální účinky čl. 8 Úmluvy, tedy otázku, do jaké míry je cizinci znemožněn jeho rodinný, případně soukromý život v jeho zemi původu a do jaké míry je přijímající stát právě z tohoto důvodu povinen umožnit mu přenést si svůj rodinný, resp. soukromý život na jeho území, a případně, zda je mu za tímto účelem povinen také udělit doplňkovou ochranu. Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva přitom vyplývá, že podmínky pro spuštění extrateritoriálního účinku čl. 8 Úmluvy jsou velmi přísné (srov. rozsudek ze dne 6. 2. 2001 ve věci Bensaid proti Spojenému království, stížnost č. 44599/98).“

21. Podle názoru soudu nevyplývá ze správního spisu žádná konkrétní okolnost, kvůli níž by odepření mezinárodní ochrany žalobci porušovalo čl. 8 Úmluvy ve smyslu jeho extrateritoriálního účinku, není a priori nemožné, aby žalobce bez zásadních obtíží rozvíjel svůj soukromý a rodinný život ve vlasti. Krom toho vztah žalobce s manželkou již není natolik intenzivní, aby dočasné odloučení představovalo zásadní zásah do soukromých práv, žalobcův vztah k nezletilým dětem se v řízení ukázal být povrchní až vymizelý. Jednota rodiny ani zdravý vývoj dosud nezletilých dětí nemohou být za současných okolností narušeny dočasným vycestováním žalobce. Jak matka dětí (žalobcova manželka), tak příslušné orgány veřejné správy uvedly, že žalobce se s dětmi v podstatě nestýká, předmětná tvrzení byla v azylovém řízení doložena. Z ničeho též nevyplývají takové zásadní soukromé vazby v České republice, pro něž by žalobce nemohl vycestovat. Důvodnou tudíž není ani poslední žalobní námitka.
22. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Praha 14. března 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.